

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2013. december 19.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Fogyasztóvédelem — Vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatai — A 2005/29/EK irányelv — A 6. cikk (1) bekezdése — A »megtévesztő tevékenység« fogalma — A szóban forgó rendelkezésben felsorolt feltételek kumulatív jellege”

A C-281/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (Olaszország) a Bírósághoz 2012. június 6-án érkezett, 2011. december 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Trento Sviluppo srl**,

a **Centrale Adriatica Soc. coop. arl**

és

az **Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Borg Barthet tanácselnök (előadó), E. Levits és M. Berger bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. szeptember 26-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Trento Sviluppo srl és a Centrale Adriatica Soc. Coop. arl képviseletében M. Pacilio avvocato,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítői: S. Varone és P. Garofoli avvocati dello Stato,
- a litván kormány képviseletében D. Kriauciūnas és V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: olasz.

- a magyar kormány képviseletében Fehér M. és Szíjjártó K., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében L. Pignataro-Nolin és M. van Beek, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 22. o.) 6. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Trento Sviluppo srl (a továbbiakban: Trento Sviluppo), illetve a Centrale Adriatica Soc. coop. arl (a továbbiakban: Centrale Adriatica) és az Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (versenyhatóság; a továbbiakban: AGCM) közötti jogvita keretében terjesztették elő, melynek tárgya két társaságnak az AGCM által megtévesztőnek minősített kereskedelmi gyakorlata.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2005/29 irányelv (7) preambulumbekzdése kimondja többek között, hogy az irányelv a fogyasztóknak a termékekkel kapcsolatos üzleti döntéseit közvetlenül befolyásoló kereskedelmi gyakorlatokkal foglalkozik.
- 4 Ezen irányelv (11) preambulumbekzdése értelmében ez az irányelv létrehozza a fogyasztók gazdasági magatartását torzító tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok egységes, általános tilalmát.
- 5 Az említett irányelv (13) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„[...] Az ezen irányelv által bevezetett egységes, közösségi szintű általános tilalmat ennek megfelelően a fogyasztók gazdasági magatartását torzító tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra kell alkalmazni. [...]. Az általános tilalom megállapítása a legszélesebb körben elterjedt kétféle kereskedelmi gyakorlatra – nevezetesen a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatokra és az agresszív kereskedelmi gyakorlatokra – vonatkozó szabályok útján történik.

- 6 Ugyanezen irányelv (14) preambulumbekzdése értelmében:

„Kívánatos, hogy a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatok fogalma magában foglalja azokat a gyakorlatokat, beleértve a megtévesztő reklámot is, amelyek a megtévesztésen keresztül megakadályozzák a fogyasztót a tájékozott és ezáltal eredményes választásban [...]”.

- 7 A 2005/29 irányelv 2. cikkének e) pontja úgy határozza meg „a fogyasztók gazdasági magatartásának jelentős torzítása” fogalmát, hogy az „a kereskedelmi gyakorlat olyan célból történő alkalmazása, hogy érzékelhető módon rontsa a fogyasztó tájékozott döntés meghozatalára való képességét, és amely ezáltal olyan ügyleti döntés meghozatalára ösztönzi a fogyasztót, amelyet egyébként nem hozott volna meg”.
- 8 Ezen irányelv 2. cikkének k) pontja úgy határozza meg az „ügyleti döntés” fogalmát, mint „a fogyasztó által arra vonatkozóan hozott döntés, hogy vásároljon-e, és ha vásárol, akkor hogyan és milyen feltételek mellett, egy összegben vagy részletekben fizessen-e, a terméket megtartsa vagy elidegenítse-e, a termékkel kapcsolatos szerződéses jogát gyakorolja-e, valamint hogy a fogyasztó a cselekvés vagy a cselekvéstől való tartózkodás mellett döntsön-e”.
- 9 Az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat, amennyiben hamis információt tartalmaz, és ezáltal valótlan, vagy bármilyen módon – ideértve a megjelenítés valamennyi körülményét – félrevezeti vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, még akkor is, ha az információ az alábbi elemek közül egy vagy több tekintetében tényszerűen helytálló, és feltéve bármelyik esetben, hogy [helyesen: vagy – még akkor is, ha az információ tényszerűen helytálló – bármilyen módon, ideértve a megjelenítés valamennyi körülményét, félrevezeti vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót az alábbi elemek közül egy vagy több tekintetében, és bármelyik esetben] ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra készíti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg:

[...]

b) a termék lényeges tulajdonságai, úgymint a hozzáférhetőség [...];

[...]”

Az olasz jog

- 10 A fogyasztói törvénykönyvről szóló, 2005. szeptember 6-i 206. sz. törvényerejű rendelet (decreto legislativo n. 206 – Codice del consumo; a GURI 2005. október 8-i 162. rendes különszáma) tartalmazza a 21. cikk (1) bekezdésének azon b) pontját, amelyet a többek között a 2005/29 irányelvet a belső jogrendbe átültető 2007. augusztus 2-i 146. sz. törvényerejű rendelet iktatott be. E cikk így rendelkezik:

„Megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat, amennyiben olyan információt tartalmaz, amely nem felel meg a valóságnak, vagy – még akkor is, ha az információk tényszerűen helytállóak – bármilyen módon, ideértve a megjelenítés valamennyi körülményét, félrevezeti vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót az alábbi elemek közül egy vagy több tekintetében, és bármelyik esetben ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra készíti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg:

[...]

b) a termék lényeges tulajdonságai, úgymint a hozzáférhetőség [...];”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 11 A Trento Sviluppo Trento megyében (Olaszország) több bevásárlóközpontot üzemeltet. E bevásárlóközpontok a COOP Italia nagykereskedelmi csoporthoz tartoznak, amelynek a Trento Sviluppo maga is tagja.
- 12 A Centrale Adriatica szolgáltatásokat nyújt a COOP Italia csoporthoz tartozó társaságok részére, amely csoportnak maga is részét képezi.
- 13 2008 márciusában a Centrale Adriatica néhány, COOP Italia márkanévvel ellátott értékesítési helyen különleges promóciót indított, amelynek keretében kedvezményes áron kínált néhány terméket.
- 14 A promóció 2008. március 25-től április 9-ig tartott. A szórólapon – „akár 50%-os kedvezmény és más különleges ajánlatok” szerepelt.
- 15 Az e szórólapon kedvezményes áron kínált néhány termék között szerepelt egy hordozható számítógép is.
- 16 2008. április 10-én egy fogyasztó panasszal fordult az AGCM-hez, mivel álláspontja szerint e kereskedelmi hirdetés pontatlan volt, hiszen a trentói bevásárlóközpontban, ahol a promóció érvényességi ideje alatt járt, ezen informatikai termék ténylegesen nem volt hozzáférhető.
- 17 E panaszt követően az AGCM a fogyasztói törvénykönyvről szóló 2005. szeptember 6-i 206. sz. törvényerejű rendelet 20., 21. és 23. cikke alapján eljárást indított a Trento Svilluppoval és a Centrale Adriaticával szemben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt. Ezen eljárás lezárásaként a 2009. január 22-én hozott határozatában pénzbírsággal sújtotta e két társaságot.
- 18 Mindkét társaság keresetet indított e határozat ellen a Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága) előtt, amely a két keresetet elutasította.
- 19 A Trento Sviluppo és a Centrale Adriatica ezt követően fellebbezést nyújtottak be e bíróság határozatai ellen a Consiglio di Stato előtt.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság kételyeket táplál a „megtévesztő kereskedelmi gyakorlat” 2005/29 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerinti fogalmának terjedelmét illetően. Felmerül benne e tekintetben az a kérdés, hogy az érintett kereskedelmi gyakorlatnak ahhoz, hogy megtévesztőnek minősüljön, teljesítenie kell-e az ezen 6. cikk (1) bekezdésének bevezető mondatában foglalt feltételt, miszerint e kereskedelmi gyakorlatnak alkalmasnak kell lennie a fogyasztó ügyleti döntésének befolyásolására. A bíróság választ keres arra, hogy ez a feltétel hozzáadódik-e az e bevezető mondat első részében említett két vagylagos feltételhez, nevezetesen hogy a közölt információk hamisak, vagy félrevezethetik a fogyasztót, vagy az említett feltétel a megtévesztő kereskedelmi gyakorlat egy másik esetének tekinthető-e.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a 2005/29 irányelv 6. cikke (1) bekezdése értelmezésének problémája az e bekezdés egyes nyelvi változatai közötti eltérésekből ered. Ugyanis az olasz nyelvi változat (amely az „e in ogni caso” [és minden esetben] kifejezést használja) és a német nyelvi változat (amely az „und [...] in jedem Fall” [és minden esetben] kifejezést), olyan általános rendelkezésre tűnik utalni, amelynek értelmében önmagában az a tény, hogy valamely kereskedelmi gyakorlat befolyásolhatja a fogyasztó ügyleti döntését, elegendő ahhoz, hogy e gyakorlat megtévesztőnek minősüljön. Ezzel szemben az angol nyelvi változat (amelyben az „and in either case” [és bármelyik esetben] kifejezés szerepel) és a francia nyelvi változat („et dans un cas comme dans l'autre” [és az egyik esetben ugyanúgy, mint a másikban]) alapján arra lehet következtetni, hogy megtévesztő

kereskedelmi gyakorlat kizárólag akkor áll fenn, ha teljesül egyrészt az e cikk bevezető mondatának első részében említett két vagylagos feltétel egyike, másrészt az a feltétel, hogy a kereskedelmi gyakorlatnak alkalmasnak kell lennie a fogyasztó ügyleti döntésének befolyásolására.

- 22 Ilyen körülmények között a Consiglio di Stato úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatal céljából:

„Úgy kell-e érteni a 2005/29/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének az »és bármelyik esetben« szavakat tartalmazó részét, hogy a megtévesztő kereskedelmi gyakorlat fennállásának megállapításához elegendő az ugyanezen bekezdés első része szerinti elemek egyikének fennállása, vagy pedig a megtévesztő kereskedelmi gyakorlat fennállásának megállapításához azon utolsó elemnek is fenn kell e állnia, amely szerint a szóban forgó gyakorlat valószínűsíthetően az ügyleti döntésének megváltoztatására készíti a fogyasztót?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság kérdésével lényegében arra keres választ, hogy valamely kereskedelmi gyakorlatot a 2005/29 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének értelmében megtévesztőnek kell-e minősíteni pusztán abból az okból, hogy e gyakorlat hamis információt tartalmaz vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, vagy pedig ezen túl az is szükséges, hogy az említett gyakorlat valószínűsíthetően arra készítse a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
- 24 A 2005/29 irányelv 6. cikk (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat, amennyiben hamis információt tartalmaz, és ezáltal valótlan, vagy bármilyen módon, ideértve a megjelenítés valamennyi körülményét, félrevezeti vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, például az olyan lényeges tulajdonságai, mint a hozzáférhetősége tekintetében, és bármelyik esetben ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra készíti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
- 25 E tekintetben meg kell állapítani, hogy jóllehet az olasz nyelvi változat az „e in ogni caso” kifejezést használja, amely a kérdést előterjesztő bíróság szerint olyan kifejezésként érthető, amely egyfajta „záró rendelkezést” vezet be, amelynek értelmében önmagában az a tény, hogy valamely kereskedelmi gyakorlat torzíthatja a fogyasztó gazdasági magatartását, elegendő ahhoz, hogy e gyakorlat megtévesztőnek minősüljön, addig a spanyol, angol és francia nyelvi változatok az „y en cualquiera de estos casos” [és ezen esetek bármelyikében], „and in either case”, illetve „et dans un cas comme dans l'autre” kifejezéseket használják. E három utóbbi nyelvi változat, kifejezetten az érintett kereskedelmi gyakorlat megtévesztő jellegére utalva azt mondja ki, hogy a kereskedelmi gyakorlatnak ezen túl arra kell készítenie a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
- 26 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az ilyen megközelítés ugyanis összeegyeztethetetlen lenne az uniós jog egységes alkalmazásának követelményével. A közösségi szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (lásd a C-149/97. sz. Institute of the Motor Industry ügyben 1998. november 12-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-7053. o.] 16. pontját és a C-451/08. sz. Helmut Müller ügyben 2010. március 25-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-2673. o.] 38. pontját).
- 27 Először is, ami a 2005/29 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének általános rendszerét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a 2005/29 irányelv 6. cikke értelmében vett megtévesztő kereskedelmi gyakorlat a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat egyik pontosan elkülönített, ugyanezen irányelv 5. cikke által

tiltott kategóriája (lásd ebben az értelemben a C-261/07. és C-299/07. sz., VTB-VAB és Galatea egyesített ügyekben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-2949. o.], 55. pontját, valamint a C-435/11. sz. CHS Tour Services ügyben 2013. szeptember 19-én hozott ítélet 37. pontját).

- 28 Ezen irányelv 5. cikkének (2) bekezdése értelmében a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelen, amennyiben ellentétes a szakmai gondosság követelményeivel, és a termékkel kapcsolatban jelentősen torzíthatja az átlagfogyasztó gazdasági magatartását (a fent hivatkozott VTB-VAB és Galatea egyesített ügyekben hozott ítélet 54. pontja és a fent hivatkozott CHS Tour Services ügyben hozott ítélet 36. pontja).
- 29 A 2005/29 irányelv 2. cikke e) pontjának értelmében „a fogyasztók gazdasági magatartásának jelentős torzítása” „a kereskedelmi gyakorlat olyan célból történő alkalmazása, hogy érzékelhető módon rontsa a fogyasztó tájékozott döntés meghozatalára való képességét, és amely ezáltal olyan ügyleti döntés meghozatalára ösztönzi a fogyasztót, amelyet egyébként nem hozott volna meg”. Ebből az következik, hogy valamely gyakorlat a 2005/29 irányelv 5. cikke értelmében akkor minősülhet tisztességtelennek, ha valószínűsíthetően olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti a fogyasztót, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
- 30 Lévéen, hogy a 2005/29 irányelv 6. cikkében szabályozott megtévesztő kereskedelmi gyakorlat az említett irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében szabályozott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat egy speciális kategóriáját alkotja, szükségképpen egyesítenie kell magában e tisztességtelen jelleg valamennyi alkotóelemét, következésképpen azt az elemet is, hogy a gyakorlat képes legyen a fogyasztók gazdasági magatartásának jelentős torzítására azáltal, hogy olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti a fogyasztót, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
- 31 Másodsor, ami a 2005/29 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése által követett célkitűzést illeti, meg kell állapítani, hogy az irányelv az EUMSZ 169. cikkén alapul, és célja az, hogy a fogyasztók gazdasági érdekeit sértő tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó tagállami rendelkezések közelítése révén magas szintű fogyasztóvédelmet valósítson meg. A 2005/29 irányelv (7) preambulumbekkezdése szerint ez az irányelv a fogyasztóknak a termékekkel kapcsolatos ügyleti döntéseit közvetlenül befolyásoló kereskedelmi gyakorlatokkal foglalkozik. Ezen irányelv (11) preambulumbekkezdése kimondja, hogy ez az irányelv létrehozza a fogyasztók gazdasági magatartását torzító tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok egységes, általános tilalmát. Az említett irányelv (13) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a legszélesebb körben elterjedt kétféle kereskedelmi gyakorlat – nevezetesen a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatok és az agresszív kereskedelmi gyakorlatok indokolták különös szabályok elfogadását a velük szembeni fellépés céljából. Ugyanezen irányelv (14) preambulumbekkezdése értelmében kívánatos, hogy a „megtévesztő kereskedelmi gyakorlatok” fogalma magában foglalja azokat a gyakorlatokat, beleértve a megtévesztő reklámot is, amelyek a megtévesztésen keresztül megakadályozzák a fogyasztót a tájékozott, és ezáltal eredményes választásban.
- 32 Következésképpen a 2005/29 irányelv a magas szintű fogyasztóvédelem megvalósítása céljából létrehozza a fogyasztók gazdasági magatartását torzító tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok egységes, általános tilalmát.
- 33 Tehát valamely kereskedelmi gyakorlat akkor minősül a 2005/29 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének értelmében „megtévesztőnek”, ha valószínűsíthetően olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti a fogyasztót, amelyet egyébként nem hozott volna meg.
- 34 Ezt az értelmezést egyébként a Bíróság ítélkezési gyakorlata is megerősíti. Ugyanis a C-453/10. sz., Pereničová és Perenič ügyben 2012. március 15-én hozott ítélet 47. pontjából és a fent hivatkozott CHS Tour Services ügyben hozott ítélet 42. pontjából az következik, hogy a kereskedelmi gyakorlatot

akkor kell a 2005/29 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében megtévesztőnek tekinteni, ha az információ hamis, és ezáltal arra készítheti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg.

- 35 Ezen túl, annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság birtokában legyen valamennyi, az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához szükséges tényezőnek, meg kell határozni az „ügyleti döntés” 2005/29 irányelv 2. cikkének k) pontja szerinti fogalmának terjedelmét. Ugyanis, lévén hogy az alapügy tárgyát képező kereskedelmi gyakorlat valamely – egy bizonyos időszakban kedvezményes árú – termék hozzáférhetőségére vonatkozó információkat érint, lényeges annak meghatározása, hogy a termék esetleges megvásárlását előkészítő cselekmények, mint a fogyasztó üzlethez való odautazása vagy az üzletbe való belépése, tekinthetők-e az említett irányelv értelmében vett ügyleti döntéseknek.
- 36 Magának a 2005/29 irányelv 2. cikke k) pontjának a szövegéből következik, hogy az „ügyleti döntés” fogalma tágan értendő. E rendelkezés értelmében ügyleti döntés a fogyasztó által arra vonatkozóan hozott minden döntés, hogy vásároljon-e, és ha vásárol, akkor hogyan és milyen feltételek mellett. E fogalom tehát nem csupán az arra vonatkozó döntést foglalja magában, hogy a fogyasztó megvásároljon-e vagy sem egy terméket, hanem az ilyen döntéssel közvetlen kapcsolatot mutató döntésre is, például arra vonatkozólag, hogy a fogyasztó belépjen-e az üzletbe.
- 37 Ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése ugyancsak ezt az értelmezést támasztja alá, amennyiben e rendelkezés értelmében ezt az irányelvet az üzleti vállalkozásoknak a termékhez kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni.
- 38 Az előterjesztett kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy valamely kereskedelmi gyakorlatot a 2005/29 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének értelmében „megtévesztőnek” kell minősíteni, amennyiben egyrészt e gyakorlat hamis információt tartalmaz vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, és másrészt az említett gyakorlat valószínűsíthetően arra készíti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Ezen irányelv 2. cikkének k) pontját akként kell értelmezni, hogy az „ügyleti döntés” fogalma alá tartozik minden arra vonatkozó döntéshez közvetlenül kapcsolódó döntés, hogy a fogyasztó megvásároljon-e egy terméket, vagy sem.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

Valamely kereskedelmi gyakorlatot a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) 6. cikke (1) bekezdésének értelmében „megtévesztőnek” kell minősíteni, amennyiben egyrészt e gyakorlat hamis információt tartalmaz vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, és másrészt valószínűsíthetően arra készíti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Ezen irányelv 2. cikkének k) pontját akként kell értelmezni, hogy az „ügyleti döntés” fogalma alá tartozik minden arra vonatkozó döntéshez közvetlenül kapcsolódó döntés, hogy a fogyasztó megvásároljon-e egy terméket, vagy sem.

Aláírások